

at Enhver, der vil vælge den geistlige Vej, skal have opfyldt sin Værnepligt i de første 4 Aar, altsaa i de Aar, hvori den under ordinaire Forhold dog egentlig vil genere meest; derom ere de enige. Endvidere ere de ni Tiendebelenige om, at ordinerede Geistlige skulle være frie for Tjenesten i Forstærkingen. Endelig ere de ogsaa enige om, at det vilde være urigtigt, at de anerkjendte Religionsfunds Geistlige skulde tvinges til at staaes. Det forekommer mig derfor, at der er en ret god Udſigt til, at Udvalgets Medlemmer ved en næriere Overveielſe ville komme til det Resultat, at de maatte kunne enes om det Forslag, der har meest Chance for at gaae igjennem i begge Rigsdagens Afdelinger, og det er efter min Overbeviſning utvivlsomt Mindretallets Forslag. Imod Fleertallets Forslag maa jeg stærkt fremhæve det virkelige noget Besynderlige i at stille sig paa det Standpunkt, at man, naar man fremfor Alt vil holde paa, at Alle blive lige, dog kan træffe baade en Bestemmelse om fritagelse i Forstærkingen, og navnlig, jeg gjentager det, denne Bestemmelse med Hensyn til de anerkjendte Religionsfunds Geistlige. Det forekommer mig at være meget klart, at dette er et Principbrud, et Brud paa det Princip, at Alle her i dette Forhold skulle behandles eens. Fleertallet har i sit eget Forslag gjort et meget væsentligt Brud paa dette Princip. — Naar jeg skal tillade mig at berøre det Underændringsforslag, som sidst blev motiveret, saa vil jeg sige, at dette Ændringsforslag, ganske vist efter min Formening, efter den Maade, hvorpaa jeg seer Sagen, i en betydelig Grad vil forbedre Forslaget til § 39, fordi jeg føler mig overbeviſt om, at den stiltiende Forudsætning for dette Underændringsforslag er den, at det staaer i Regjeringens Magt derigjennem at forebygge Collisioner mellem den ordinerede Geistliges Virksomhed og hans Pligt til at være tvungen Combattant. Det er altsaa egentlig mere, forekommer det mig, en Ordſtrid, der her er tilstede, eller rettere sagt, man vil i det ene Tilfælde vedtage det, som man i det andet Tilfælde tydelig udtaler. Jeg holder meest af, at man tydelig udtaler, hvad det er, man egentlig mener dermed, naar jeg ikke tør gaae ud fra

den Forudsætning, at det er Meningen med Underændringsforslaget, at ærede Medlemmer, selv de, der ikke have stillet det, ere paa det Næne med, at det derigjennem staaer Regjeringen aabent at fritage de ordinerede Geistlige for at være Combattanter ved at ansætte dem som Præster. Jeg kommer derved meget naturligt til at imødegaae en Dyring af den ærede Ordſrøer. Han sagde, at det vilde være høist besynderligt at opstille en saadan Undtagelse af Hensyn til Stillingen. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ærede Thing selv under Værnepligtslovens tidligere Behandling i dens § 33 har indført en Bestemmelse om, at en Mand af Hensyn til sin Stilling ikke skulde kunne indtælles uden i en vis Egenſkab. Det var ikke Smede og ikke Dyr læger, men derimod Skipper og Styrmænd, med Hensyn til hvilke man tog denne Beslutning. Naar de ærede Medlemmer ville læse det sidste Stykke af § 33, saa ville de deri finde en Bestemmelse, hvori man ligeoverfor en enkelt Klasse i Samfundet har gjort en Undtagelse af Hensyn til dens Stilling. Jeg formoder, at man har anseet det for at være stridende mod Mandens Stilling, at en Skipper den ene Dag var Matros ombord med en Mand, som han den næste Dag havde at commandere over. Jeg antager, at dette maa være Grunden til denne Bestemmelse, men hvad end Grunden er, saa er det aldeles vist, at det er en Bestemmelse, som gjør en Undtagelse af Hensyn til Mandens Stilling, ligesom det forekommer mig, at det vilde være et fuldstændig rigtigt Analogon, naar man tog det Hensyn, at ogsaa igjennem en saadan Bestemmelse ordinerede Geistlige ikke bleve tvungne Combattanter. Jeg kan ikke andet end fremhæve, at jeg ogsaa ved Mindretallets Forslag har Betænkelse, idet Begyndelsen af Forslaget til § 11 jo dog kommer til at indeholde en Bestemmelse, som vedrører Folketjens Ordning. Jeg har tilladt mig at fremhæve, at jeg ikke fandt, at det vilde være rigtigt i Værnepligtsloven at optage en saadan Bestemmelse, men jeg erkjender imidlertid, at Forslaget er affattet paa en saadan Maade, at jeg dog ikke vilde kunne lade min Betænkelse være overveieende, naar der blev Spørgsmaal om at forelægge Hans Majestæt Kongen